

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/293/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514205401
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7514205401.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivarga a JUDr. Jozefa Maruščáka v spore žalobkyne: X. N., nar. X.X.XXXX, bytom P. N. XXX, zastúpená JUDr. Darinou Solárovou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Škultétyho 3, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti časti právneho úkonu a vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 18. mája 2017 sp. zn. 14C/110/2014-187

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný má proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol žalobu, ktorou sa pôvodne žalobkyňa domáhala určenia, že ustanovenia čl. 1, bod 1.1. a čl. 4, bod 4.1. zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 84654-72401 zo dňa 2.6.2008 sú absolútne neplatné, a že dohoda o uznaní dlhu č. 84654-72401 so splátkovým kalendárom zo dňa 18.6.2010 je neplatná. Po pripustení zmeny žaloby uznesením zo dňa 4.11.2015 žalobkyňa sa domáhala 1. určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX zo dňa 3.6.2008 je bezúročný a bez poplatkov, 2. určenia, že dohoda o uznaní dlhu č. 84654-72401 so splátkovým kalendárom zo dňa 18.6.2010 je absolútne neplatná a 3. uloženia povinnosti žalovanému vydať žalobkyni sumu 1.012,23 € titulom bezdôvodného obohatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu 100 % trov konania proti žalobkyni.

2. Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že dňa 27.5.2008 požiadala žalobkyňa ako podnikateľka na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom X. N. - X., IČO: 43 678 637 s miestnom podnikania Veľká Ida 341 žalovaného o poskytnutie pôžičky pre podnikateľské subjekty vo výške 99.120,- Sk, na základe čoho došlo medzi stranami sporu k uzavretiu zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXX-XXXXX, na základe ktorej žalovaný poukázal v prospech účtu žalobkyne sumu vo výške 56.000,- Sk. Zmluvu uzatvárala žalobkyňa ako fyzická osoba - podnikateľ s obchodným menom X. N. - X., s miestnom podnikania vo Veľkej Ide, IČO: 43 678 637. Ako spoludlžník bol uvedený Ľ. U.. V zmysle tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni peňažné prostriedky vo výške 99.120,- Sk, z ktorej sumy bola odpočítaná zmluvná odmena za poskytnutie pôžičky vo výške 43.120,- Sk a zvyšok vo výške 56.000,- Sk bol poukázaný žalobkyni. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní zistil, že sa jej nedarilo v podnikaní a mala veľké dlžoby, a preto sa rozhodla zobrať si úver od žalovaného. Živnostenské oprávnenie vzniklo žalobkyni dňa 9.7.2007 a k ukončeniu živnostenskej činnosti došlo

dňom 16.7.2011. Dňa 18.6.2010 došlo medzi stranami sporu k dohode o uznaní dlhu č. XXXXX-XXXXX so splátkovým kalendárom, v zmysle ktorej žalobkyňa uznala dlh vo výške 4.163,23 €, z toho dlh na istine 1.531,08 € a neuhradené zmluvné pokuty 2.632,15 € a zaviazala sa tento dlh splatiť v 36 mesačných splátkach po 115,65 € vždy do 25. dňa v mesiaci. Rozhodcovským rozsudkom č. RK-543/11-MK zo dňa 2.9.2011, ktorý vydal rozhodca Y. T. W., bolo uložené žalobkyni a spoludlžníkovi L. U. zaplatiť pohľadávku žalovanému 2.632,15 € a na základe tohto rozhodcovského rozsudku a návrhu žalovaného ako oprávneného na vykonanie exekúcie prebieha od 24.5.2013 exekučné konanie na vymoženie istiny 2.632,15 €, príslušenstva a trov konania. Ďalej súd zistil, že v čase uzavretia zmluvy o revolvingovej pôžičke žalobkyňa pracovala ako obchodná zástupkyňa pre spoločnosť Provident Financial, s. r. o. a úver potrebovala na úhradu dlhov, ktoré jej vznikli v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti. Z výsluchu žalobkyne súd zistil, že z poskytnutého úveru 1.000 € uhradila mobilnému operátorovi, Sociálnej poisťovni uhradila pohľadávku vo výške 250 až 300 €, ďalej uhradila pohľadávku zdravotnej poisťovni a zvyšných 100 alebo 150 € použila pre potreby vlastné a tiež svojej rodiny. Malo ísť o nedoplatky, ktoré jej vznikli v súvislosti s výkonom jej podnikateľskej činnosti. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý je podkladom exekúcie, nepodala.

3. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, či zmluva o revolvingovej pôžičke má spotrebiteľský charakter a v nadväznosti na to, či žalobkyňa má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Skúmal teda, či v zmluvnom vzťahu so žalovaným, ktorý vznikol na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke, vystupovala žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Iba v tom prípade by vzhľadom na ustálenú súdnu prax mala bez ďalšieho naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy.

4. Konštatoval, že žalobkyňa nevstupovala do zmluvného vzťahu so žalovaným na úrovni informovanosti priemerného spotrebiteľa, keďže v čase bezprostredne pred uzavretím zmluvy podnikala práve pre spoločnosť, poskytujúcu nebankové úvery. Oproti priemernému spotrebiteľovi teda mala viac skúseností a vedomostí z úverovej oblasti, v ktorej sama profesionálne pôsobila. Jej znalosti o obsahu úverového produktu, o ktorý žalovaného žiadala, tak museli byť s ohľadom na vlastnú profesionálnu skúsenosť dostatočné na to, aby dokázala rozpoznať, či o úver žiada ako spotrebiteľ alebo ako podnikateľka podľa § 2 ods. 2 písm. b) Obchodného zákonníka. Zároveň zohľadnil tú skutočnosť, že z poskytnutého úveru pre vlastnú potrebu a potreby rodiny použila len 100 až 150 €, čo predstavuje iba necelých 10 % zo získaných úverových prostriedkov a zvyšok použila na úhradu dlhov, ktoré jej v súvislosti s podnikaním vznikli. Predloženými dôkazmi pritom žalobkyňa hodnoverne nepreukázala, že by úver použila v prevažnej miere na úhradu dlhov, ktoré jej nevznikli v súvislosti s výkonom jej podnikateľskej činnosti. Na základe týchto skutočností uzavrel, že v zmluvnom vzťahu, založenom zmluvou o revolvingovej pôžičke zo dňa 3.6.2008, žalobkyňa nie je v postavení spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže konala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na to v danom prípade neplatí, že žalobkyňa má vždy naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti podmienok spotrebiteľskej zmluvy, preto súd žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovej pôžičke a dohody o uznaní dlhu zamietol pre absenciu naliehavého právneho záujmu. Žalobkyňa v konaní nepreukázala, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení a tento ani nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. O právach a povinnostiach zo zmluvy o revolvingovej pôžičke totiž bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom č. RK-543/11-MK zo dňa 2.9.2011 a žalobkyňa neiniciovala súdne konanie, predmetom ktorého by bolo zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku. O nárokoch zo zmluvného vzťahu založeného zmluvou o revolvingovej pôžičke teda bolo právoplatne rozhodnuté a rozhodnutie v tomto konaní nemôže mať právny ani faktický význam k právoplatnému rozhodnutiu, ktoré je podkladom pre vykonanie exekúcie. Exekučné konanie pritom prebieha od 14.5.2013. O povinnosti žalobkyne plniť teda už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom, a preto určovací žaloba nemôže byť účinným právnym prostriedkom, ktorý by zvrátil stav spôsobený pasivitou žalobkyne v samotnom rozhodcovskom konaní a prípadnom iniciovaní konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Keďže zmluva o revolvingovej pôžičke nie je zmluvou o spotrebiteľských úveroch v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z., nebolo možné tento zákon aplikovať na prejednávajúcu vec, a súd preto úver poskytnutý žalobkyni nepodrobil prieskumu, či má obsahovať náležitosti vyžadované pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. a z ich absencie nevyvodil záver, že úver je bezúročný a bez poplatkov a zamietol žalobu aj v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia. Dodal, že otázkou, či úver je bezúročný a bez poplatkov, bolo nutné sa vysporiadať v rámci nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda o nároku na plnenie,

ktorá skutočnosť je ďalším dôvodom, prečo žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/,b/,d/,e/,f/,h/ a navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Nesúhlasila so záverom súdu, že na požadovanom určení nemá naliehavý právny záujem. Argumentovala tým, že úhrada jej dlhov na sociálnom a zdravotnom poistení nesvedčí o tom, že by nemala mať postavenie spotrebiteľky a rovnako ani úhrada sumy 1.000 € mobilnému operátorovi. Na skutočnosť, že by išlo o dlhy z podnikania, súd nevykonal žiadne dokazovanie. Za závažné procesné pochybenie považuje konštatovanie súdu, že nemá štatút spotrebiteľky, pritom pripustil zmenu žaloby v tej časti petitu, v ktorom sa domáhala určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydania bezdôvodného obohatenia, a teda stotožnil sa s jej tvrdením, že má postavenie spotrebiteľky. Trvala teda na tom, že je spotrebiteľkou v danom zmluvnom vzťahu a z toho vyplýva jej naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Ak by aj nemala postavenie spotrebiteľky, poukázala na to, že v žalobe namieta výšku odmeny, ktorú si v deň poskytnutia žalovaný uplatnil, čo považuje za nedovolené dojednanie, a teda absolútne neplatné, na čo je súd povinný prihliadať ex offico. Následne citovala rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, Krajského súdu v Bratislave a rozsudok Súdneho dvora EÚ C - 110/14 z 3.9.2015. Uzavrela, že má naliehavý právny záujem na požadovanom určení, čo odôvodňuje tým, že bez právoplatného rozhodnutia vo veci samej jej reálne hrozí ujma na jej majetku vzhľadom na prebiehajúce exekučné konanie pod sp. zn. 12Er/2462/2013, keďže v zmysle § 61 Exekučného poriadku po vykonaní exekúcie navrátenie do pôvodného stavu už nie je možné.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. V konaní preukázal, že uzavretiu zmluvy predchádzalo podanie žiadosti o poskytnutie živnostenskej pôžičky a z tejto vyplýva, že žalobkyňa sa už pred uzavretím zmluvy identifikovala ako fyzická osoba - podnikateľ a na svoju identifikáciu okrem iného uviedla údaj IČO. V zmluve potvrdila, že peňažné prostriedky žiada na podnikateľský účel a až do podania žaloby obsah zmluvy ani svoje postavenie v uvedenom zmluvnom vzťahu nespochybnila. V samotnej zmluve bola označená v znení X. N. - X. a je logické, že pod obchodným menom vystupovala, keďže vec sa týkala jej podnikania. V čase uzavretia zmluvy vykonávala činnosť obchodného zástupcu pre nebankovú spoločnosť Provident Financial, s.r.o. a v čase uzavretia zmluvy išlo o osobu, ktorá bola objektívne osobou znalou problematiky finančných vzťahov a úverových produktov. Z vlastnej skúsenosti si musela byť vedomá toho, že zmluvu so žalovaným uzatvára na podnikateľský účel, keďže so spotrebiteľskými zmluvami sa stretávala pravidelne v rámci svojej činnosti pre spoločnosť Provident Financial, s.r.o. V danom zmluvnom vzťahu teda nevystupovala ako spotrebiteľka.

7. Žalobkyňa v replike zotrvala na podanom odvolaní a zopakovala ňou uvádzané skutočnosti.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/, h/) a a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

10. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. apríla 2018 o 13.05 hod. v pojednávacej miestnosti č.dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 24. apríla 2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3, § 378 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

12. Žalobkyňa v odvolaní uplatnila všetky odvolacie dôvody, okrem odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c/ CSP, t.j. že by bol rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený senát.

13. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP (t.j. neboli splnené procesné podmienky) je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za

ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i výlučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti.

14. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP (t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

15. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod ust. § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP (t.j. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností) je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

18. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

19. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g/ CSP (t.j. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené) je daný, ak zistený stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky. Uvedený odvolací dôvod nachádza uplatnenie najmä vtedy, ak strany sporu neboli náležitým spôsobom poučené o následkoch sudcovskej koncentrácie konania.

20. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

21. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

22. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

24. Žalobkyňa sa po zmene žaloby domáhala 1/ určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke č. 84654-72401 zo dňa 3.6.2008 je bezúročný a bez poplatkov, 2/ určenia, že dohoda o uznaní dlhu č. 84654-72401 so splátkovým kalendárom z 18.6.2010 je absolútne neplatná, 3/ zaplata sumy 1.012,23 € titulom bezdôvodného obohatenia.

25. Vychádzajúc z takejto zmeny žaloby, ktorú súd uznesením zo dňa 4.11.2015 pripustil (č.l. 95 spisu), predmetom konania už nebolo určenie, že ustanovenia zmluvy o revolvingovej pôžičke v článku 1, bod 1.1 a v článku 4, bod 4.1 sú neplatné a nebolo povinnosťou súdu rozhodovať o tomto nároku. Odvolacie námietky žalobkyne, ktoré smerujú k tomuto pôvodne žalobou uplatnenému nároku, sú preto irelevantné a odvolací súd sa nimi nezaoberal.

26. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke zo dňa 3.6.2008 je bezúročný a bez poplatkov a v nadväznosti na to sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného, súd prvej inštancie správne skúmal, či uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a či je možné na ňu aplikovať ustanovenia zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch určujúce, kedy je úver bezúročný a bez poplatkov a v nadväznosti na to, či žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie.

27. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že v právnom vzťahu, ktorý vznikol na základe zmluvy o revolvingovej pôžičke vrátane jej dodatku č. 1 a dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, ktorá bola uzavretá v súvislosti s vyššie uvedenou zmluvou, žalobkyňa nie je v postavení spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Obč. zák. Zmluvu síce uzatvárala ako fyzická osoba, ale konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keď zmluvu uzatvárala ako osoba, ktorá podniká na základe

živnostenského oprávnenia, a teda podnikateľka v zmysle § 2 ods. 2 písm. b/ Obchodného zákonníka a úver jej bol poskytnutý za účelom vykonávania jej podnikateľskej činnosti na základe živnostenského oprávnenia.

28. V zmysle § 2 zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia tejto zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere je taká zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnúť peňažné prostriedky a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle § 3 ods. 2 citovaného zákona pritom spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

29. Zmluva o revolvingovej pôžičke nespĺňa vyššie uvedené znaky, teda nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a preto aplikácia zák. 258/2001 Z.z. na uvedený zmluvný vzťah je vylúčená a z dôvodov ustanovených v § 4 zák. 258/2001 Z.z. nie je možné určiť úver za bezúročný a bez poplatkov, ako by to bolo možné v prípade spotrebiteľského úveru.

30. Z dôvodu vylúčenia možnosti aplikácie tohto zákona súd postupoval správne, ak nepreskúmaval, či daná zmluva obsahuje náležitosti, ktoré sú predpísané pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere a neuplatnil sankcie spojené s nedostatkom týchto náležitostí.

31. Z dôvodu zamietnutia žaloby v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, následne správne zamietol aj žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré nemohlo žalovanému vzniknúť prijatím dohodnutých úrokov a poplatkov.

32. V časti, v ktorej sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 18.6.2010 z dôvodu jej absolútnej neplatnosti súd dospel k správne záveru, že žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určení tejto neplatnosti.

33. Ako správne zistil súd prvej inštancie, o povinnosti plniť zo zmluvy o revolvingovej pôžičke, v súvislosti s ktorou bola uzavretá aj dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom, bolo právoplatne rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom RK-543/11-MK zo dňa 2.9.2011, ktorým žalobkyňa bola zaviazaná na plnenie titulom zmluvy o revolvingovej pôžičke a dohody o uznaní dlhu k tejto pôžičke, čím bol právoplatne vyriešený základ nároku (platnosť zmluvy a dohody) medzi sporovými stranami a túto otázku preto nemožno riešiť v inom konaní a súd je právoplatným vyriešením tejto otázky viazaný aj v tomto súdnom konaní.

34. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná 19.3.2014, je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, pokiaľ ide o určenie, že dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom zo dňa 18.6.2010 je absolútne neplatná, podľa Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol účinný v čase podania žaloby.

35. V zmysle ust. § 80 c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

36. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia bola z hľadiska procesného základným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby skutočnosť, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí preukázať žalobca a tento tu musí existovať v čase rozhodovania súdu (súdu prvej inštancie, ale aj odvolacieho súdu). Nedostatok naliehavého právneho záujmu bráni súdu zaoberať sa vecou z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku, to znamená nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite.

37. Spravidla je naliehavý právny záujem daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia, tiež vtedy, ak by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo ak by bez tohto určenia jeho právne postavenie bolo neisté. Určovacia žaloba by teda mala predchádzať porušeniu žalobcových práv. Je ale prípustná aj vtedy, ak sa ňou odstraňuje spornosť vzťahu účastníkov a predchádza vzniku ďalších sporov, prípadne ak vytvára pevný základ právneho vzťahu medzi nimi.

38. V prejednávanej veci vzhľadom na právoplatné rozhodnutie o plnení v rozhodcovskom konaní táto určovací žaloba nie je účinným prostriedkom porušenia práv žalobkyne, ako to správne uzavrel súd prvej inštancie.

39. Keďže základ nároku, teda platnosť zmluvy o pôžičke a dohody o uznaní dlhu bola právoplatne vyriešená v inom konaní tých istých účastníkov a vyriešenie tohto hmotnoprávneho vzťahu sporových strán je záväzná aj pre rozhodovanie súdu v tomto konaní, nemohli súdy opätovne posudzovať túto otázku, teda opätovne skúmať, či dohoda o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom (a zmluva o revolvingovej pôžičke) bola uzavretá platne.

40. Keďže pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu k zmluve o revolvingovej pôžičke žalobkyňa nevystupovala v postavení spotrebiteľa, súd nemohol podrobiť uvedenú dohodu ani kontrole neprijateľných zmluvných podmienok a ani skúmaniu, či uzavretie tejto dohody je nekalou obchodnou praktickou, ako na to poukazovala žalobkyňa počas konania argumentujúc, že právny vzťah medzi ňou a žalovaným je spotrebiteľského charakteru.

41. Zákon 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pričom spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania (§ 1 a 2 citovaného zákona). Tento zákon zároveň v § 7 upravuje aj nekalé obchodné praktiky, konkrétne ustanovuje ich zákaz a uvádza, čo považuje za nekalú praktiku.

42. Keďže žalobkyňa neuzatvárala zmluvu o revolvingovej pôžičke a dohodu o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom ako spotrebiteľka, nie je možné aplikovať na tieto zmluvy zákon o ochrane spotrebiteľa a skúmať, či vo vzťahu k žalobkyni nedošlo k nekalej obchodnej praktike.

43. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že prebiehajúcou exekúciou hrozí jej reálna ujma na jej majetku, odvolací súd uvádza, že exekúcia sa vedie na základe rozhodcovského rozsudku, ktorý ak nadobudne právoplatnosť, je exekučným titulom a zrušenie rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu je možné dosiahnuť iba postupom podľa zákona 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, teda za podmienok a v lehote v ňom ustanovených. Žalobkyňa v lehote určenej v tomto zákone mala možnosť žiadať o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorú možnosť však nevyužila.

44. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazuje na to, že bez ohľadu na jej postavenie v danom zmluvnom vzťahu je potrebné dohodnúť výšku odmeny za pôžičku považovať za absolútne neplatný právny úkon, na ktorú neplatnosť má súd prihliadať ex offo, odvolací súd uvádza, že predmetom konania po zmene žaloby už nebolo určenie neplatnosti zmluvy o revolvingovej pôžičke v časti dohodnutej zmluvnej odmeny, teda článku 4, a preto nebolo povinnosťou súdu skúmať platnosť tohto dojednania a aj odvolacie námietky vzťahujúce sa k neplatnosti dojednanej zmluvnej odmeny sú bez právneho významu.

45. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny, a preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o trovách konania.

46. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni.

47. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).